

ad 1. Det dobbeltsprogede Skolevæsen i de sønderjydske Landsdele har i Almindelighed ikke ført til Kompetencestridigheder mellem Lederne af den danske og den tyske Skoleafdeling. I en Del Kommuner, hvor det dobbeltsprogede Skolevæsen er indført, bestaar der intet Fællesskab mellem den danske og den tyske Skoleafdeling i Henseende til Lokale, Legeplads eller Materiel, men hver Skoleafdeling er anbragt i egne Skolebygninger. I andre Kommuner med dobbeltsproget Skolevæsen er den danske og den tyske Skoleafdeling indrettet med Lokaler i den fælles Skolebygning, eller der har i saadanne Kommuner gennem kortere eller længere Tid bestaaet dansk og tysk Skoleafdeling med et større eller mindre Fællesskab i Henseende til Skolelokaler og Undervisningsmateriel.

I Tiden siden Overtagelsen af de sønderjydske Landsdele har der kun i eet Tilfælde været forebragt Ministeriet Klage over Kompetencestridigheder mellem en dansk og en tysk Skoleafdeling, nemlig fra Højer Kommune i Tønder Amt. Denne Kompetencestrid, der angik en Ubetydelighed, er forlængst bilagt, og ifølge Indberetning fra Tønder Amts Skoledirektion arbejdes der nu i Fordragelighed og bedste Forstaaelse ved Højer Skole, og Samarbejdet mellem dansk og tysk Skoleafdeling i Amtet foregaar i øvrigt paa tilfredsstillende Maade.

Fra Sønderborg Amts Skoledirektion er det indberettet, at der en enkelt Gang fra de tyske Skolekommissionsmedlemmer i Augustenborg har været klaget over, at den danske Overlærer havde udarbejdet Timeplanen saaledes, at han selv skulde undervise i Skrivning i 2den tysksprogede Klasse. Direktionen har derefter foranlediget Forholdet ændret.

Fra Aabenraa og Haderslev Amter har der ikke været indberettet noget Tilfælde af Kompetencestridigheder, og det fremgaar af de modtagne Indberetninger, at Samarbejdet er foregaaet paa fuldt tilfredsstillende Maade.

ad 2. Lærere og Lærerinder ved de tysksprogede Skoleafdelinger i de sønderjydske Landsdele har for Tiden alle tysk Læreruddannelse. De fleste tyske Lærere og Lærerinder har senere søgt supplerende dansk Uddannelse gennem Kursus paa Statens Lærerhøjskole. En Række ældre Lærere med tysk Læreruddannelse havde dog ved Genforeningen saa meget Kendskab til Dansk og danske Forhold, at en supplerende dansk Uddannelse ikke for deres Vedkommende kunde anses for nødvendig.

Siden Finansaaret 1926—27 har der paa de aarlige Finanslove været optaget en Bevilling til supplerende Uddannelse i Tysk af danske uddannede Lærere og Lærerinder for at sikre en passende Tilgang af uddannede Lærere og Lærerinder til de tysksprogede Skoleafdelinger i Tilfælde af Afgang indenfor det oprindelige Lærerpersonale.

I Henhold til Overenskomst med Landsuniversitetet i Jena og det thüringiske Undervisningsministerium har den supplerende tyske Uddannelse for danske Lærere i en Aarrække været indrettet ved Universitetet i Jena i 2 Semestre, i Tiden imellem hvilke der var Adgang til praktisk Virksomhed for de paagældende som Hjælpelærere i thüringiske Folkeskoler. Ved Siden af denne Uddannelse i Jena har der imidlertid været Adgang til ogsaa at søge Uddannelse andetsteds, naar der kunde lægges en passende Plan for Studiet, og i Aaret 1929—30 er den første Del af Uddannelsen henlagt til Bremen, hvor Skolemyndighederne har stillet sig imødekommende overfor Ordningen af en særlig Uddannelse for danske Lærere med Deltagelse i Undervisningen i Byens Skoler. Paa Grundlag af Bevillingen, der i de senere Aar har været paa 6 000 Kr., har Ministeriet aarligt kunnet udsende 3 à 4 danske Lærere og Lærerinder til særlig Uddannelse i Tysk ved Undervisningsanstalter i Tyskland. Adgangen til at komme i Betragtning ved Udsendelse til særlig Uddannelse staaar aaben for Seminarister, der har taget Eksamen ved et dansk Seminarium, men som i sin Tid har faaet deres Skoleundervisning paa Tysk, og som vil tage Ansættelse som Lærere (inder) ved de tysksprogede Skoler i de sønderjydske Landsdele, og de paagældende Stipendiater udtages af Ministeriet efter indkaldte Ansøgninger i Henhold til Indstilling fra de sønderjydske Skoledirektioner. Stipendierne bestaar i fri Rejse til og fra det paagældende Sted, hvor den særlige Uddannelse skal foregaa, og et Beløb af 100 Reichsmark maanedlig, saalænge Opholdet varer, samt Refusion af Gebyrer for Undervisningen og af Udgifter til nødvendige Lærebøger.